

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-216/14

**Trestné konanie
proti
Gavrilovi Covacimu**

(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Laufen)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Justičná spolupráca v trestných veciach — Smernica 2010/64/EÚ — Právo na tlmočenie a preklad v trestnom konaní — Jazyk konania — Trestný rozkaz ukladajúci pokutu — Možnosť podať odpor v inom jazyku ako je jazyk konania — Smernica 2012/13/EÚ — Právo na informácie v trestnom konaní — Právo na informácie o obvinení — Doručenie trestného rozkazu — Postupy — Povinné určenie splnomocnenca obvineným — Lehota na podanie odporu plynúca doručením splnomocnencovi“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 15. októbra 2015

1. *Justičná spolupráca v trestných veciach — Právo na tlmočenie a preklad v trestnom konaní — Smernica 2010/64 — Pôsobnosť — Odpor proti neprávoplatnému uzneseniu o odsúdení za trestný čin vydanému v rámci zjednodušeného konania — Zahrnutie*

(Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/64, článok 1)

2. *Justičná spolupráca v trestných veciach — Právo na tlmočenie a preklad v trestnom konaní — Smernica 2010/64 — Rozsah — Vnútroštátna právna úprava, ktorá adresátovi aktu o odsúdení za trestný čin ukladá povinnosť podať proti tomuto aktu opravný prostriedok v jazyku konania členského štátu, ktorý akt vydal — Prípustnosť — Obmedzenie — Akt, ktorým sa podáva opravný prostriedok a predstavuje základný dokument*

(Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/64, články 1 až 3)

3. *Justičná spolupráca v trestných veciach — Právo na informácie v trestnom konaní — Smernica 2012/13 — Právo podozrivých alebo obvinených osôb na informácie o ich právach a o obvineniach vznesených voči nim — Rozsah*

(Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/13, články 1, 3 a 6)

4. *Justičná spolupráca v trestných veciach — Právo na informácie v trestnom konaní — Smernica 2012/13 — Pôsobnosť — Odpor proti neprávoplatnému uzneseniu o odsúdení za trestný čin vydanému v rámci zjednodušeného konania — Zahrnutie*

(Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/13, článok 6)

5. *Justičná spolupráca v trestných veciach — Právo na informácie v trestnom konaní — Smernica 2012/13 — Právo na informácie o obvinení — Rozsah — Doručenie aktu o odsúdení za trestný čin — Postupy — Vnútroštátna právna úprava, ktorá vyžaduje určenie splnomocnenca pre osoby, ktoré nemajú bydlisko v členskom štáte, v ktorom bol akt vydaný — Prípustnosť — Podmienka — Využitie celej lehoty na podanie opravného prostriedku adresátom*

[Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/13, článok 2, článok 3 ods. 1 písm. c) a článok 6 ods. 1 a 3]

1. Situácia osoby, ktorá chce podať odpor voči trestnému rozkazu, ktorý ešte nenadobudol právoplatnosť a ktorého je adresátom, spadá do pôsobnosti smernice 2010/64 o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní, takže táto osoba musí mať možnosť využiť právo na tlmočenie a preklad, ktoré jej uvedená smernica zaručuje.

(pozri body 26, 27)

2. Články 1 až 3 smernice 2010/64 o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá v rámci trestného konania neumožňuje osobe, ktorej sa trestný rozkaz týka, podať voči nemu písomný odpor v inom jazyku, ako je jazyk konania, hoci ho táto osoba neovláda, pod podmienkou, že príslušné orgány sa v súlade s článkom 3 ods. 3 tejto smernice nedomnievajú, že tento odpor predstavuje vzhľadom na dotknuté konanie a okolnosti prejednávanej veci základný dokument.

Po prvé je totiž predmetom práva na tlmočenie upraveného v článku 2 smernice 2010/64 tlmočnický preklad ústnych komunikácií medzi podozrivými alebo obvinenými osobami a vyšetrovateľmi, súdnymi orgánmi alebo prípadne právnym zástupcom s výnimkou písomného prekladu každej písomnosti predloženej podozrivými alebo obvinenými osobami. Uvedený článok tak garantuje bezplatnú pomoc tlmočníka v prípade, ak dotknutá osoba podá sama ústny odpor voči trestnému rozkazu, ktorý je namierený voči nej, v kancelárii príslušného vnútroštátneho súdu, ktorý o tom vyhotoví zápisnicu, alebo, ak táto osoba podá odpor písomne, uvedené ustanovenie garantuje pomoc právneho zástupcu, ktorý vypracuje príslušný dokument v jazyku konania. Požadovať však od členských štátov nielen, aby dotknutým osobám umožnili plne a v ich jazyku byť informované o skutočnostiach, ktoré sú im vytykané, a predložiť ich vlastnú verziu o týchto skutočnostiach, ale aj aby systematicky niesli náklady prekladu všetkých opravných prostriedkov podaných dotknutými osobami proti súdnym rozhodnutiam, ktoré sú im adresované, prekračuje ciele sledované samotnou smernicou 2010/64.

Po druhé právo na preklad určitých základných dokumentov vyplývajúce z článku 3 ods. 1 a 2 smernice 2010/64 sa v zásade týka len písomných prekladov určitých dokumentov vypracovaných príslušnými orgánmi v jazyku konania do jazyka, ktorému rozumie dotknutá osoba. Toto právo v zásade nezahŕňa písomný preklad do jazyka konania dokumentu, ako je odpor podaný voči trestnému rozkazu.

Vzhľadom na to, že článok 3 ods. 3 uvedenej smernice umožňuje príslušným orgánom v jednotlivých prípadoch rozhodnúť, či aj iný dokument ako tie uvedené v článku 3 ods. 1 a 2 tejto smernice je považovaný za základný, však prináleží vnútroštátnemu súdu, aby zohľadniac najmä vlastnosti konania uplatniteľného na taký trestný rozkaz, ako aj charakter veci, o ktorej rozhoduje, určil, či sa odpor podaný písomne voči trestnému rozkazu musí považovať za základný dokument, ktorého preklad je nevyhnutný. V tejto súvislosti je relevantné jednak to, že tento odpor, ktorý môže byť podaný buď písomne alebo, ak je podaný ústne, priamo v kancelárii príslušného súdu, nemusí byť odôvodnený, musí sa podať v osobitne krátkej lehote dvoch týždňov odo dňa oznámenia uvedeného rozkazu a jeho podanie si nevyžaduje zásah právneho zástupcu, a jednak to, že uvedený odpor je vypracovaný dotknutou osobou v jazyku, ktorému rozumie, ale ktorý nie je jazykom konania.

(pozri body 38, 40 – 44, 47, 49 – 51, bod 1 výroku)

3. Ako vyplýva zo znenia článkov 3 a 6 smernice 2012/13 o práve na informácie v trestnom konaní, právo na informácie podozrivých alebo obvinených osôb o ich právach v trestnom konaní a o obvinení vznesenom voči nim, tak ako sa uvádza v článku 1 tejto smernice, sa týka minimálne dvoch odlišných práv, a to na jednej strane práva podozrivých alebo obvinených osôb, aby boli v súlade s článkom 3 uvedenej smernice informované minimálne o určitých procesných právach, ako je právo na prístup k advokátovi, nárok na bezplatné právne poradenstvo a podmienky poskytnutia takéhoto poradenstva, právo na informácie o obvinení, právo na tlmočenie a preklad, ako aj právo nevypovedať, a na druhej strane práva na informácie o obvinení, tak ako je definované v článku 6 uvedenej smernice.

(pozri body 54 – 56)

4. Situácia osoby, na ktorú sa vzťahuje trestný rozkaz, ktorý je predbežným rozhodnutím vydaným na žiadosť prokuratúry pre menej závažné trestné činy a prijatým bez ústneho pojednávania alebo kontradiktórneho pojednania, pričom tento akt nenadobudne právoplatnosť pred uplynutím lehoty stanovenej na podanie odporu voči nemu, spadá do pôsobnosti smernice 2012/13 o práve na informácie v trestnom konaní, a preto má mať dotknutá osoba právo byť informovaná o obvinení, a to počas celého konania.

Hoci je pravda, že z dôvodu skrátenia a zjednodušenia predmetného konania dôjde k doručeniu takého trestného rozkazu až po vyjadrení sa súdu k dôvodnosti obvinenia, stále platí, že súd sa v tomto rozkaze vyjadruje len predbežne a že jeho doručenie predstavuje pre obvineného prvú príležitosť byť informovaný o obvinení voči nemu. Preto sa má doručenie takého trestného rozkazu považovať v súlade s článkom 6 smernice 2012/13 za formu oznámenia obvinenia voči dotknutej osobe a musí tak spĺňať požiadavky uvedené v tomto článku.

(pozri body 59 – 61)

5. Článok 2, článok 3 ods. 1 písm. c) a článok 6 ods. 1 a 3 smernice 2012/13 o práve na informácie v trestnom konaní sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia právnej úprave členského štátu, ktorá v rámci trestného konania ukladá obvinenej osobe bez trvalého pobytu na území tohto členského štátu povinnosť určiť splnomocnenca na doručenie trestného rozkazu, ktorý sa jej týka, pod podmienkou, že táto osoba má skutočne k dispozícii celú lehotu stanovenú na podanie odporu voči uvedenému rozkazu.

Tak cieľ, ktorý pozostáva z umožnenia obvinenej osobe pripraviť svoju obhajobu, ako aj nevyhnutnosť zabrániť diskriminácii medzi jednak obvinenými s bydliskom spadajúcim do pôsobnosti dotknutého vnútroštátneho zákona a jednak obvinenými bez takéhoto bydliska, ktorí sú ako jediní povinní určiť splnomocnenca na doručenie súdnych rozhodnutí, vyžadujú, aby obvinený disponoval celou dĺžkou tejto lehoty, z čoho vyplýva, že jej dĺžka nemôže byť skrátená o nevyhnutný čas, ktorý potreboval splnomocnenec na oznámenie trestného rozkazu jeho adresátovi.

(pozri body 65 – 68, bod 2 výroku)